

ד. ט. ג.
שר החוץ

קראתי את הדו"ח של ב"צ רזניץ על השיחה
שלו ושל מ. אדגונב עם השגריר הסובייטי והנני להעיר
לגבי פרק אחד בשיחה.

השגריר סילף את דברי ביחס לחוזה בטחון
עם אה"ב - אם במזיד או בשוגג.

אני זוכר היטב את הפרק הזה של אותה שיחה
(בארוחת צהריים ברמת אביב, בעיצומה של מלחמת
הבחירות לכנסת השלישית) והנני לחזור עליו בזה
במדה הפירוט האפשרית.

אברמוב פתח בהתקפה על ישראל עקב דגילתה
בחוזה בטחון עם אה"ב. עניתי כי העניין אינו מעשי
כלל ועיקר ובעצם אינו עומד על הפרק. השתמשתי
במיבטא הרוסי

עם זה הסברתי מהו הרעיון, במדה שהוא מנסה, ועד
כמה אין בינו לבין ברית צבאית לשם הגנה אזונית
ולא כלום. אמרתי, כי חוזה בטחון שמדובר עליו
אינו מכונן כלל לשיחופה של ישראל בהגנה מערבית
על האזור נגד בה"מ אלא אך ורק לשיחוף אה"ב
בהגנה ישראל נגד התקפה ערבית. הוספתי כי כל
הכוונה היא להרתיע תוקפנות ערבית ע"י תוספת איום
בהתערבות אה"ב לכוח המגן של ישראל. הרחבתי דיבור
על המצוד בו נתונה ישראל וביארתי מדוע כשר כל
נסיון להגביר בטחונה.

בתשובה להסבר זה התחיל אברמוב טוען כי
פירוש הדבר בסיסים לאה"ב בישראל מהם יוכלו
האמריקנים לשלח מפציצים נבה"מ. עניתי כי מעולם
לא ביקשו האמריקנים בסיסים אצלנו וגם במדה שדובר
על חוזה בטחון לא נתעוררה כלל בעיה בסיסים ועכ"פ
אין בדעתנו להעניק בסיסים למישהו על אדמתנו.

חזר אברמוב וטען כי אם רק נתקשר עם אה"ב סופה
להשתלט עלינו ולעשות את שטחנו בסיס להתקפות
אוויר על בה"מ. אמרתי כי התקפות אוויר אמריקניות
על בה"מ ייחננו רק במצב של מלחמה עולמית חדשה
ואם זוהי ההנחה אזי אין הצרכה מה שעלול לקרות
קשורה כלל בקיומו או באי קיומו של חוזה בטחון
בין ישראל ואה"ב. במצב של מלחמה עולמית יכולה
ישראל להכבש ע"י כל אחת מהמעצמות האדירות מבלי

שיהא לישראל כוח לעמוד בפניה. אם תחליט אז
אה"ב לפלוש לישראל ולהפציץ ממנה את אודסה,
קרוב לודאי שתוכל לעשות זאת, אבל זוהי הנחה
תיאורטית גרידא ואני מקוה כי לעולם לא יגיעו הדברים לידי כך.